

El 27 de gener de 2026 **parlem de...**

Claus i Lucas, d'Agota Kristof

L'AUTORA:

Agota Kristof (Csikvand, Hongria 1935-Neuchatel, Suïssa, 2011) va ser escriptora i dramaturga.

Als 21 anys Agota Kristof abandonà el seu país quan l'exèrcit soviètic reprimí la revolució hongaresa de 1956. Ella, amb el seu marit i la filla de 4 mesos, fugiren cap a Suïssa. Després de cinc anys d'exili i de

treball en una fàbrica de rellotges, es va separar de l marit i deixà la feina. Kristof va començar a estudiar francès i a escriure en aquesta llengua, amb la que farà la seva obra. Va escriure les seves vivències a *L'analfabeta*, on explica el seu amor per la literatura i els patiments de la fugida i l'exili i el seu procés d'aprendre la llengua francesa, que qualifica de "llengua enemiga" que mai pot escriure sense errors, tot i fer-ho amb un diccionari al costat. La seva obra està marcada per aquesta immigració forçada.

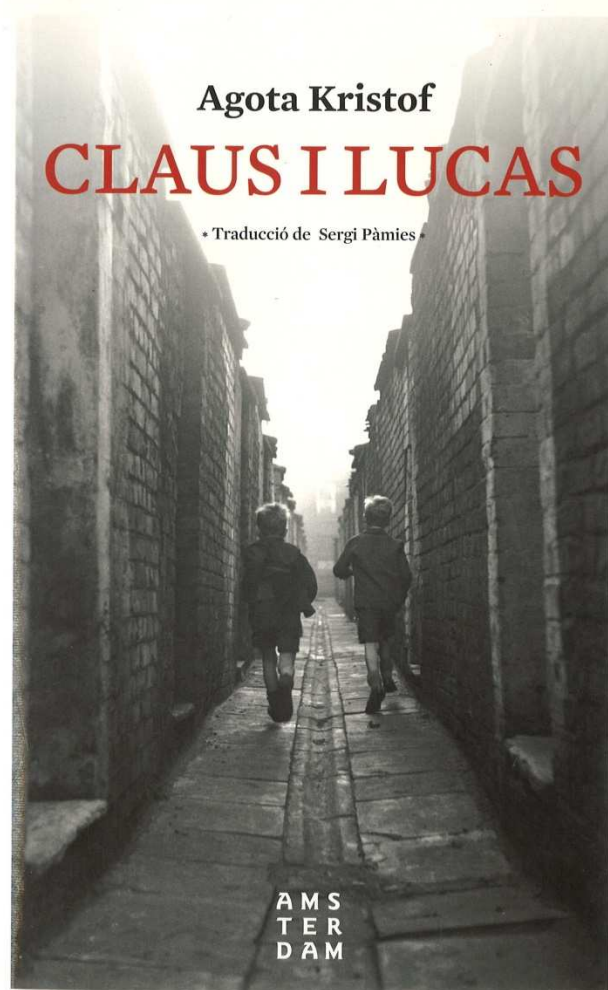
Sent desconeguda pel públic començà a tenir repercussió amb les peces de teatre muntades per aficionats o emeses per la ràdio. El reconeixement li arriba amb la trilogia de Claus i Lucas, que està formada per 3 novel·les curtes: *El gran quadern* (1986), *La Prova* (1988) i *La Tercera mentida* (1991).

Va aconseguir un gran èxit amb aquesta trilogia, que s'ha traduït a moltes llengües. Va rebre el Prix du Livre européen pel primer llibre, *Le Grand Cahier*, el 1987, i el Prix du Livre Inter, pel tercer, *Le Troisième Mensonge*, el 1992.

L'OBRA:

Aquestes tres novel·les tenen un fil conductor i estan protagonitzades per dos germans bessons: Claus i Lucas, que són com un de sol, inseparables. De fet,

aquesta sensació que conformen una única persona serà determinant durant tota la història. A través de les seves veus descobrirem les seves infàncies en una Hongria de guerra i de postguerra i veurem passar davant els nostres ulls a multitud de personatges que van i vénen, fins i tot que desapareixen per sempre. La guerra i el totalitarisme copen les històries, dividides en capítols de tot just un parell de pàgines en la primera de les novel·les -els capítols de les altres dues són més extensos-. A *El gran quadern*, situada en un país qualsevol del centre d'Europa que podria ser Hongria durant la Segona Guerra Mundial, un narrador en primera persona del plural -nosaltres, Claus i Lucas- ens exposarà la vida d'aquests germans. La seva mare, al no poder alimentar-los i a l'estar en perill per les bombes, els porta a casa de la seva àvia, a qui no coneixen, a qui no estimen i per la qual no se senten estimats. De fet, l'àvia fa tant de temps que no parla amb la seva filla que desconeixia que aquesta s'hagués casat i que tingués dos fills. (d' un dolor que forada el cor, de Mario Guerrero, a llegir.cat)

PER SABER-NE MÉS:

Un dolor que forada el cor, crítica de Mario Guerrero a llegir.cat:
<https://www.llegir.cat/2020/06/clus-i-lucas-agota-kristof/>

Sobre els nens a la trilogia: Niños que no son inocentes, de Chantal Maillard.:
https://elpais.com/diario/2007/02/24/babelia/1172277551_850215.html

Sobre la seva adaptació al francès i a Suïssa:
<https://www.swisscommunity.org/es/news-medios/panorama-suizo/articulo/agota-kristof-el-frances-esta-matando-a-mi-lengua-materna>